

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **L.K.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2012, č.

t a k t o :

I. **Žaloba se zamítá.**II. **Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.***O d ů v o d n ě n í :*

Rozhodnutím žalované ze dne 25.7.2012, č., žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12.1.2012, č. 535 922 061 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím žalovaná podle ust. § 31 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů přiznala účastnici řízení (žalobkyni) od 1.2.2012 starobní důchod před dosažením důchodového věku. V námitkách ze dne 6.2.2012 účastnice řízení uvedla, že nesouhlasí se zhodnocením doby pojištění, co by doby péče o bezmocnou matku paní Ludmilu Lukášovou až od 1.1.1996, tj. od uznání její převážné bezmocnosti. Matce zajišťovala celodenní osobní péči v plném rozsahu, žili ve společné domácnosti, matka byla nesvéprávná, léčila se na paranoidní schizofrenii. Žádala, aby byl přehodnocen zdravotní stav matky a v období od 8.9.1992 do 31.12.1995 byla uznána převážně bezmocnou a tato doba byla zhodnocena jako doba pojištění při výpočtu starobního důchodu. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu a po provedeném dokazování zjistila, že výpočet starobního důchodu před dosažením důchodového věku byl proveden správně, protože byl správně stanoven věk potřebný pro vznik nároku na starobní důchod i veškerá doba pojištění, vyměřovací základy a vyloučené doby získané účastnicí byly zohledněny ve starobním důchodu, jakožto i snížení výše procentní výměry tohoto důchodu podle ust. § 36 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. K námitce účastnice řízení, aby jí byla uznána náhradní doba pojištění i před 1.1.1996, žalovaná provedla důkaz novým posudkem lékaře ČSSZ ze dne 18.7.2012, který po

prostudování podkladové dokumentace OSSZ Uherské Hradiště, zdravotnické dokumentace zapůjčené praktickým lékařem dospěl k závěru, že paní Ludmila Lukášová byla ve sledovaném období od 8.9.1992 do 31.12.1995 posouzena správně jako částečně bezmocná. Lékař ČSSZ vyjádřil souhlas s posudkovým závěrem lékaře OSSZ Uherské Hradiště ze dne 10.10.2011 v tom, že paní Ludmila Lukášová byla do 31.12.1995 jen částečně bezmocná podle § 70 odst. 1 písm.a) zák. č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.2006.

Žalobou ze dne 23.9.2012 se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí, neboť nesouhlasí s posudky vypracovanými lékařem OSSZ dne 10.10.2011 a lékařem ČSSZ 18.7.2012. Matka byla nemocná paranoidní schizofrenií s depresivní symptomatologií asi od roku 1956 až 1958. Její nezletilé děti, tedy i žalobkyně byly svěřeny do péče prarodičů, od 3.2.1956 byla matka zbavena svéprávnosti a tento stav byl potvrzen i v roce 1984 a žalobkyně se na základě usnesení Okresního soudu v Uherském Hradišti, č.j. P 241/84 ze dne 22.12.1992 stala opatrovnící své matky, která s ní již v té době žila ve společné domácnosti. Celodenně nepřetržitá péče zahrnovala zajištění základních životních potřeb, kvůli psychickému stavu odmítala sociální kontakt s okolím, nevycházela z domova, odmítala změny ve svém životě, vyžadovala nepřetržitou přítomnost žalobkyně u své osoby, byla na ní fixovaná a závislá. Je tedy zřejmé, že období od 8.9.1992 do 31.12.1995, které není započítáno jako doba pro výpočet starobního důchodu není správné a domáhá se, aby soud rozhodl v její prospěch tak, aby tato doba byla započtena pro výpočet starobního důchodu.

K posouzení stupně bezmocnosti paní Ludmily Lukášové, zásadní a jediné žalobní námitky žalobkyně soud vyžádal posudek PK MPSV v Brně. Při vypracování a podání posudku ze dne 8.1.2013 posudková komise vycházela z podkladové dokumentace soudu včetně rozhodnutí, žaloby a příloh, spisu OSSZ včetně záznamu o jednání a lékařských nálezů, a k doplnění vyžádala zdravotní dokumentaci praktického lékaře paní Ludmily Lukášové. Z těchto podkladů (posudková komise cituje z karty praktického lékaře jeho záznamy z období od února 1992 až do února 1996) zjistila, že v období od 8.9.1992 do 31.12.1995 se posuzovaná dlouhodobě léčila s psychickým onemocněním, pro něž byla zbavena způsobilosti k právním úkonům a měla ustanoveného opatrovníka. V tomto období nejsou dokumentována žádná funkčně závažná onemocnění pohybového nebo nosného aparátu a není dokumentována přítomnost funkčně závažných paréz. Posuzovaná byla v tomto období kardiálně kompenzována bez závažného postižení funkcí smyslových, řeč byla částečně dysartrická. Posudková komise dále vycházela ze záznamu praktického lékaře ze dne 17.2.1994, z karty, podle níž docházelo k občasným stavům slabosti a psychické subkompenzaci bez dokumentovaného postižení pohybového aparátu a až v únoru 1996 byla dokumentována cévní mozková příhoda s levostrannou symptomatologií, další CMP v roce 2003 a zlomenina krčku stehenní kosti v roce 2001. Z uvedeného vyplývá, že ve sledovaném období byla posuzovaná schopna samostatné lokomoce, byla v základním orientována, s občasnými výkyvy psychického stavu při chronickém psychiatrickém onemocnění, nebyla trvale inkontinentní. Posuzovaná tedy vyžadovala pomoc jiné osoby při některých nezbytných životních úkonech. Ze zdravotního stavu nevyplývala nutnost poskytování pravidelné pomoci při hlavních životních úkonech, tj. při chůzi, při výkonu fyziologické potřeby, neboť byla schopna zcela samostatně lokomoce i samostatného použití WC, nebyla trvale inkontinentní a nebyla úplně nevidomá. Potřeba soustavného dokladu při nezbytných životních úkonech nebyla kritériem tehdy platného právního předpisu. Posudková komise uzavřela, že posuzovaná paní Ludmila Lukášová od 8.9.1992 do 31.12.1995 nebyla převážně bezmocná podle § 70 odst. 1 písm. b) zák. č. 100/1988 Sb., a § 36 odst. 2 vyhlášky 149/1988 Sb., v platném znění, ale byla jen částečně bezmocná podle § 70 odst. 1 písm. a) téhož zákona a § 36 odst. 1 téže vyhlášky. Nepotřebovala pravidelnou pomoc, popřípadě soustavný dohled

jiné osoby při hlavních životních úkonech, ani nešlo o osobu úplně nevidomou, potřebovala však dlouhodobě pomoc jiné osoby při některých nezbytných životních úkonech.

Ze spisu OSSZ Uherské Hradiště soud zjistil, že paní Ludmila Lukášová byla při jednání OPKSZ dne 31.10.1962 uznána částečně bezmocnou od 13.10.1962 a při jednání na OSSZ dne 25.4.1994 byla uznána nadále částečně bezmocnou. K posouzení stupně bezmocnosti dne 25.4.1994 měl lékař k dispozici lékařský nález pro zjištění bezmocnosti ze dne 17.2.1994 obsahující údaje o zdravotním stavu posuzované včetně schopnosti vykonávat bez pomoci jiné osoby úkony za pobytu na lůžku, při jídle, při pobytu v místnosti, při oblékání, při lokomoci a při dorozumívání s poznámkou, že je pacientka prakticky odkázána při zajištění jídla, osobní hygieny a užívání léků na pomoc jiné osoby. Při jednání u soudu žalobkyně, v té době opatrovnice, uvedla, že proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zvýšení důchodu pro bezmocnost ze dne 30.5.1994 nebyl podán návrh na jeho přezkoumání.

Na základě shora provedeného důkazu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Z důvodu zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu a schopnosti sebeobsluhy matky žalobkyně Ludmily Lukášové posuzujícími lékaři OSSZ i v námitkovém řízení si soud vyžádal posudek PK MPSV se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil její zdravotní stav a schopnost sebeobsluhy v období 8.9.1992 do 31.12.1995. Je nutno konstatovat, že pro toto posouzení měla posudková komise řádné podklady, neboť v roce 1994 žádala opatrovnice – žalobkyně o změnu stupně bezmocnosti, k níž byly doloženy všechny potřebné podklady. Poněvadž proti zamítavému rozhodnutí žalované ze dne 30.5.1994 nepodala návrh na přezkoumání rozhodnutí lze konstatovat, že přezkumné řízení v podstatě proběhlo až nyní v rámci přezkoumání rozhodnutí o starobním důchodu žalobkyně z důvodu nezapočtení doby péče žalobkyně o matku v období 8.9.1992 do 31.12.1995. Vypracovaný posudek PK MPSV ze dne 8.1.2013 soud hodnotí jako řádný důkaz, neboť je objektivní, úplný a přesvědčivý pro posouzení žalobní námitky žalobkyně. Podle závěru tohoto posudku matka žalobkyně ve shora uvedeném období nebyla převážně bezmocná, a proto tuto dobu nelze žalobkyni započíst jako náhradní dobu pojištění pro výpočet výše starobního důchodu. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. dubna 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně